

117-125

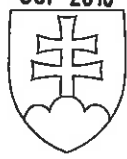
13025

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa ..... 14. 5. 2013 .....
a vykonateľnosť dňa .....
Krajský súd v Bratislave
dňa ..... 28. 06. 2013 .....

5Sžo/30/2012

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova č. 8, Bratislava	
14-03-2013	
Podacie číslo:	Číslo:
Prílohy:	

KRAJSKÝ SÚD V BRATISLAVE	
Došlo: 29-04-2013	
.....hod. ....min. ....krát	
..... príloh ..... rubrik	

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **Towercom a. s.**, so sídlom Cesta na Kamzík 14, Bratislava, IČO: 36 364 568, zastúpeného **JUDr. Janou Peschlovou**, advokátskou so sídlom Na Revíne 29, Bratislava, proti žalovanej: **Rade pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo 6. júla 2010, č. RL/36/2010 a o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/298/2010-88 zo 17. apríla 2012 takto,

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/298/2010-88 zo 17. apríla 2012, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/36/2010 zo dňa 6. júla 2010, ktorým žalovaná ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ a h/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 308/2000 Z. z.“),

postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. rozhodla, že účastník správneho konania Towercom a.s., porušil povinnosť ustanovenú v § 15a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že prevádzkuje retransmisiu bez jej registrácie, za čo mu žalovaná uložila podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky udelil žalobcovi individuálne povolenie na prevádzkovanie rádiových zariadení, konkrétne na prevádzkovanie pozemskej stanice satelitnej služby. Tieto rádiové zariadenia sú umiestnené na území Slovenskej republiky. Prostredníctvom týchto rádiových zariadení vykonáva žalobca vysielanie signálu na satelit programových služieb z územia Slovenskej republiky. Časť týchto programových služieb je prijímateľná na území Slovenskej republiky prostredníctvom satelitného prijímaču a dekódovacej karty Skylink. Podľa všeobecných obchodných podmienok Skylink pre Slovenskú republiku je účastník konania distribútorom dekódovacích kariet pre príjem televíznych programov. Prostredníctvom žalobcu je umožnený príjem televíznych programov zo satelitu na základe zmlúv s dodávateľmi tejto služby. Všeobecné obchodné podmienky obsahujú práva a povinnosti vyplývajúce zo záväzkovo-právneho vzťahu medzi účastníkom konania ako distribútorom služby na jednej strane a fyzickou alebo právnickou osobou ako užívateľom týchto služieb na strane druhej, keď na základe kúpy dekódovacej karty užívateľom týchto služieb, jeho žiadosťou o registráciu a prípadným zaplatením platených televíznych programov, distribútor aktivuje príjem televíznych programov prostredníctvom satelitu. Z uvedeného vyplýva, že distribútorom dekódovacích kariet pre Slovenskú republiku je žalobca. Vo všeobecných obchodných podmienkach sa uvádza, že zákazníckym servisom pre Slovenskú republiku je účastník konania, z čoho mu okrem iného vyplýva, že záujemcovia si môžu uňho objednávať služby – teda aj platené programové balíky. Cenník za produkty a služby je vydaný distribútorom a slúži na zúčtovanie služieb poskytovaných distribútorom prostredníctvom dekódovacej karty Skylink. Z uvedeného vyplýva, že je to práve žalobca, u koho si záujemcovia objednávajú jednotlivé programové balíky a ktorý si za ich poskytnutie účtuje v cenníku uvedené poplatky. Podľa § 3 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. prevádzkovateľ retransmisie poskytuje retransmisiu vo vlastnom mene na vlastný účet a na vlastnú zodpovednosť ako obsahovú službu koncovému užívateľovi. Žalobca je subjekt, u ktorého si záujemca môže objednať spoplatnené balíky programových služieb. Akým spôsobom žalobca ďalej zabezpečuje pre užívateľov nimi objednané programové balíky je vecou jeho obchodnej politiky. Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť TradeTec a. s. nevystupuje priamo vo vzťahu ku koncovému užívateľovi v Slovenskej republike a ani nie je voči nim zaviazaná. Žalobca

vykonáva túto činnosť vo vlastnom mene, na vlastný účet a na vlastnú zodpovednosť, čo vyplýva aj zo všeobecných obchodných podmienok, z jeho rozsiahlych marketingových snáh pri prezentácii satelitnej služby Skylink na Slovensku. Sám žalobca uviedol, že do právneho vzťahu s koncovými užívateľmi pri poskytovaní napr. plateného balíku Multi vstupuje on.

Ďalšou podmienkou prevádzkovateľa retransmisie je, či poskytuje retransmisiu ako obsahovú službu koncovému užívateľovi. Obsahová stránka poskytovania retransmisie spočíva v tom, že jej poskytovateľ zostavuje ponuku programových služieb, ku ktorým poskytuje prístup žalobca. Na území Slovenskej republiky túto ponuku zostavuje žalobca, ktorý k nej poskytuje užívateľom prístup.

Krajský súd sa stotožnil s právnym názorom žalovanej, že tá časť služby Skylink, ktorou sú koncovým užívateľom poskytované platené programové balíky a platené programové služby, je obsahovou službou retransmisiou a jej poskytovateľom na území Slovenskej republiky je žalobca.

Podľa názoru krajského súdu výrok rozhodnutia č. RL/36/2010 nevykazuje žiadne vady, ktoré by mohli mať za následok jeho nezákonnosť. Je z neho zrejmé, že žalobca porušil § 15a ods. 2 zákon č. 308/2000 Z. z. a v odôvodnení rozhodnutia sú uvedené všetky skutočnosti, ktoré viedli žalovanú k tomuto záveru. Žalovaná v správnom konaní postupovala v súlade so zákonom, zabezpečila si nevyhnutné podklady pre rozhodnutie vo veci.

Na záver svojho odôvodnenia krajský súd uviedol, že neuvedenie času odkedy dokedy bola poskytovaná retransmisia bez jej registrácie, nespôsobuje nezákonnosť uvedeného rozhodnutia. Z predmetného rozhodnutia je zrejmé, že v čase vedenia správneho konania žalobca poskytoval retransmisiu bez jej registrácie a že žalobca poskytuje službu, ktorá spĺňa podmienky obsahovej služby retransmisie.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3S/298/2010-88 zo dňa 17. apríla 2012 tak, že ruší rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RL/36/2010 zo 6. júla 2010, a vec jej vráti na ďalšie konanie.

Namietal, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie nie je v súlade so zákonom a vec nesprávne právne posúdil.

Žalobca mal za to, že vždy bol a je výlučne poskytovateľom elektronických komunikačných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v platnom znení - pôvodný zákon č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného do 31. októbra 2011 (ďalej len „zákon č. 610/2003 Z. z.“) a zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o digitálnom vysielaní) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o digitálnom vysielaní“), a že činnosti vykonávané žalobcom nemožno považovať za retransmisiu a žalobcu za poskytovateľa retransmisie v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 308/2000 Z. z..

Žalobca dôvodil, že prostredníctvom svojej obchodnej značky Skylink ponúkal na území Slovenskej republiky zákazníkom prístup k satelitnému prenosu televíznych programových služieb, a to prostredníctvom predaja dekódovacích kariet, ktoré takýto prístup jej držiteľom umožňujú, pričom za účelom zabezpečenia prístupu koncovým zákazníkom k televíznym programovým službám uzatvoril žalobca so spoločnosťou TradeTec, a. s., Daliborova 419/11, Ostrava, Mariánske Hory, Česká republika IČO: 278 59 355 (ďalej aj „TT“) Zmluvu o spolupráci, podľa ktorej:

- TT vlastnil a prevádzkoval systém podmieneného prístupu k televíznym a rozhlasovým programom (ďalej aj „CAS“) šíreným prostredníctvom satelitu prípadne inou distribučnou cestou,
- technológia CAS (servery a súvisiace technické komponenty) v majetku TT bola umiestnená v sídle žalobcu v Bratislave (Cesta na Kamzík 14),
- žalobca sa zaviazal zabezpečiť nepretržitý dohľad nad CAS a na základe inštrukcií TT zaisťoval žalobca úpravy na CAS, ktoré budú vyvolané prevádzkovými potrebami (upgrade software, zmena parametrov apod.),
- TT bol držiteľom registrácie Rady pro rozhlasové a televízni vysílání pre prevádzku prevzatého vysielania televíznych programov prostredníctvom satelitu (retransmisia),
- TT bol vlastníkom zákaznickeho účtovacieho systému CMS, ktorý slúži pre stálu a presnú evidenciu všetkých platených služieb zákazníkov Skylinku,
- žalobca poskytoval TT právo ponúkať zákazníkom žalobcu využívajúcim služby satelitnej televízie Skylink služby platenej televízie, a to formou predplatného balíčku programov (napr. MULTI, HD PLUS, MULTI HD) alebo jednotlivých prémiových programov (napr. HBO, CS Film).

Podľa žalobcu z vyššie uvedených skutočností nemôže byť považovaný za poskytovateľa retransmisie, a to z nasledovných dôvodov:

- žalobca vo vzťahu ku koncovému užívateľovi vystupoval výlučne ako distribútor dekódovacích kariet pre príjem televíznych programových služieb a osoba zabezpečujúca prístup k požadovaným televíznym programovým službám,
- vlastníkom systému podmieneného prístupu k televíznym a rozhlasovým programovým službám (CAS) šíreným prostredníctvom satelitu prípadne inou distribučnou cestou bola spoločnosť TT,
- spoločnosť TT bola zároveň osobou, ktorá rozhodovala o aktivácii príslušnej dekódovacej karty, ako aj rozhodovala o zaradení programových služieb jednotlivých vysielateľov do príslušných balíkov programov na základe vlastného uváženia ako aj v súlade s požiadavkami vysielateľov,
- TT bola osobou, ktorá bola v zmluvnom vzťahu s vysielateľmi platených televíznych služieb,
- TT bola osobou, ktorá vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť, ako aj na vlastné náklady vykonávala kontrolu nad príjmom signálu, ako aj jeho ďalšou distribúciou.

Z uvedeného je podľa žalobcu nepochybné, že nie je poskytovateľom retransmisie, ktorý prenáša signál ku koncovým užívateľom prostredníctvom spoločnosti TT, ale naopak – žalovaný je výlučne len osobou, prostredníctvom ktorej je signál programovej služby kontrolovaný TT prenášaný k užívateľovi.

Ďalej vo svojom odvolaní citovaním príslušných ustanovení zákona č. 308/2000 Z. z. a zákona o digitálnom vysielaní žalobca poukazoval na to, že ako to vyplýva zo zákonnej definície obsahovej služby, táto mimo iného vzniká aj ako poskytovateľom zostavená ponuka obsahových služieb. Zároveň zo zákonom negatívneho vymedzenia obsahovej služby vyplýva, že obsahovou službou nie je služba, pri ktorej poskytovateľ vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť zabezpečuje účastníkovi výlučne pripojenie k službe bez ďalšieho vplyvu na obsah služby a ponuku obsahu, ani služba zabezpečujúca prístup k obsahovej službe, najmä distribúcia signálu obsahovej služby a služba podmieneného prístupu k obsahovej službe.

Z vyššie uvedeného a ako aj správne uviedol súd vo svojom rozhodnutí, žalobca v súvislosti so službou satelitnej televízie Skylink vystupoval vo vzťahu ku koncovým zákazníkmi ako distribútor dekódovacích kariet pre príjem televíznych programových služieb, ktorý na základe kúpy dekódovacej karty koncovým zákazníkmi – užívateľom, ich

žiadosti o registráciu a prípadného zaplatenia platených televíznych programových služieb, zabezpečil aktiváciu príjem satelitných televíznych programových služieb prostredníctvom systému podmieneného prístupu a tým aj prístup koncových zákazníkov k týmto službám, pričom aktiváciou sa rozumie také nastavenie parametrov kódovacieho systému, keď sa pre kartu počas aktivačného obdobia vysielajú aktivačné údaje pre dohodnuté programové služby.

Pristúp k požadovaným televíznym programovým službám následne žalobca zabezpečoval na základe Zmluvy o spolupráci so spoločnosťou TT, ktorá ako sme už uviedli vyššie vlastní systém podmieneného prístupu k televíznym a rozhlasovým programovým službám (CAS) šíreným prostredníctvom satelitu prípadne inou distribučnou cestou a ktorá rozhodovala o aktivácii príslušnej dekódovacej karty, ako aj rozhodovala o zaradení programových služieb jednotlivých vysielateľov do príslušných balíkov programov na základe vlastného uváženia, ako aj v súlade s požiadavkami vysielateľov.

Pri posudzovaní, či určitá osoba je poskytovateľom retransmisie, treba okrem pojmových znakov retransmisie rovnako zohľadniť aj skutočnosť, že prevádzkovateľ retransmisie poskytuje retransmisiu ako obsahovú službu koncovým užívateľom. Žalobca pritom koncovým užívateľom zabezpečoval výlučne prístup k službám platformy Skylink, nie služby samotné, teda ani retransmisiu ako obsahovú službu.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a systém fungovania spolupráce medzi žalobcom a spoločnosťou TT je preto nepochybné, že službu poskytovanú žalobcom nemožno považovať za obsahovú službu, nakoľko žalobca práve touto činnosťou napĺňa zákonnú definíciu negatívneho vymedzenia obsahovej služby v zmysle ustanovenia § 4 ods. 9 zákona o digitálnom vysielaní, t. j. zabezpečuje výlučne prístup k obsahovej službe bez negatívneho vymedzenia obsahovej služby v zmysle ustanovenia § 4 ods. 10 zákona o digitálnom vysielaní, kedy poskytovanie služby podmieneného prístupu spočíva v kódovaní a dekódovaní signálu pre tretiu osobu bez toho, aby došlo k zostaveniu ponuky programových služieb, ku ktorej je konečným užívateľom umožnený prístup.

Rovnako mal žalobca za to, že k výkladu zákonných definícií, treba pristupovať komplexne v celom ich rozsahu a preto, ak zákon č. 308/2000 Z. z. označuje retransmisiu ako obsahovú službu poskytovanú koncovému užívateľovi, pričom následne z definície obsahovej služby podľa zákona o digitálnom vysielaní vyplýva, že na to, aby určitá služba bola službou obsahovou musel by mimo iného jej obsah byť zostavovaný jej poskytovateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, musia byť naplnené všetky aspekty danej definície, t.j. ak by služba poskytovaná žalobcom mala byť posudzovaná ako obsahová služba musela byť okrem skutočnosti, že je poskytovaná koncovému užívateľovi naplnená aj ďalšia časť

definície týkajúca sa zostavovania obsahu, kedy je opätovne nevyhnutné uviesť že žalobca žiadnym spôsobom nevykonával vplyv nad obsahom ani tento nikdy nezostavoval. Vo vzťahu k balíčkomi MULTI vystupoval výlučne ako sprostredkovateľ, čo vyplývalo aj zo zmluvy o spolupráci uzatvorenej so spoločnosťou TT ako aj z finančných tokov plynúcich medzi oboma spoločnosťami, kedy tak ako sme uviedli počas konania žalobca odvádzal všetky platby prijaté od zákazníkov po odpočítaní svojej provízie za sprostredkovanie, spoločnosti TT. Skutočnosť, že retransmisia je definovaná aj prostredníctvom definície obsahovej služby potvrdzuje aj súd vo svojom rozsudku, avšak následne nesprávne v rozpore so skutočnosťou uvádza, že ponuku programových služieb na území Slovenskej republiky zostavoval žalobca.

Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj skutočnosti objasňujúce systém fungovania medzi žalobcom, TT a koncovým zákazníkom vo vzťahu k tvrdeniam a záverom žalovaného uvedeným v rozhodnutí a teda ja záverom súdu uvedeným v rozsudku je nepochybné, že žalovaný ako aj súd si nesprávne vyložili jednotlivé zákonné ustanovenia, v čoho dôsledku došlo aj k ich nesprávnej aplikácii na existujúci skutkový stav.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadrila tak, že, na prvú žalobcovu námietku uviedla, že zo všeobecných obchodných podmienok žalobcu vyplýva, že na území Slovenskej republiky poskytoval platené programové balíky, resp. platené programové služby v rámci služby Skylink žalobca. Túto činnosť vykonával vo vlastnom mene, na vlastný účet a na vlastnú zodpovednosť, zostavoval ponuku programových služieb a umožňoval k nej prístup koncovým užívateľom. Vo vzťahu ku koncovým užívateľom spoločnosť TradeTec, a.s., nevystupovala ako poskytovateľ služby retransmisie. Z uvedeného vyplýva, že žalobcom popísané služby, ktoré poskytovala spoločnosť TradeTec, a.s., boli služby poskytované žalobcovi a nie koncovým užívateľom, z tohto dôvodu ani nebolo možné posúdiť činnosť spoločnosti TradeTec a.s., ako poskytovanie retransmisie. Spoločnosť TradeTec, a. s., bola (a aj je) poskytovateľom satelitnej retransmisie na území Českej republiky, kde poskytovala retransmisiu vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a na vlastný účet. Na území Slovenskej republiky bola služba Skylink poskytovaná v mene, na účet a na zodpovednosť žalobcu.

Žalobcom popísaná činnosť spoločnosti TradeTec, a. s., ktorou táto spoločnosť vstupovala do poskytovania služby Skylink (vlastníctvo a poskytnutie systému podmieneného prístupu, poskytnutie zákazníckeho zúčtovacieho systému a ďalšia technická podpora), predstavuje činnosť tretej osoby, pri prenose programových služieb k užívateľovi ako je to aj

uvedené v definícii prevádzkovateľa retransmisie § 3 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. a činnosť podľa § 4 ods. 10 zákona o digitálnom vysielaní.

K tvrdeniam žalobcu, že pri poskytovaní služby Skylink zabezpečoval koncovým užívateľom výlučne prístup k službám platformy Skylink a že svojou činnosťou naplnil negatívnu definíciu obsahovej služby podľa § 4 ods. 9 a 10 zákona o digitálnom vysielaní žalovaná opätovne poukazuje na činnosť, ktorú vyvíjal vo vzťahu ku koncovým užívateľom.

Podľa žalovanej žalobca bol na základe všeobecných obchodných podmienok distribútorom dekódovacích kariet, poskytoval užívateľom služby Skylink na území Slovenskej republiky zákaznícky servis, koncoví užívatelia si uňho objednávali platené programové balíky a programové služby, cenník za produkty a služby bol podľa všeobecných obchodných podmienok vydaný žalobcom a slúžil na zúčtovanie služieb poskytovaných účastníkom konania prostredníctvom dekódovacej karty Skylink žalobcom, vykonával aktiváciu platených programových služieb. Pravidelné poplatky za spoplatnené programové balíky a programové služby uhrádzali koncoví užívatelia Žalobcovi, Žalobca vyvíjal rozsiahle marketingové aktivity na prezentáciu služby Skylink a na internetovej stránke služby Skylink sa prezentoval ako jej jediný poskytovateľ na území Slovenskej republiky.

Z uvedeného teda žalovanej vyplýva, že žalobca na území Slovenskej republiky nezabezpečoval výlučne prístup k službám obsahu, ale okrem elektronických komunikačných služieb poskytoval aj službu obsahu – retransmisiu (jeho činnosť nespočívala výlučne v zabezpečení prístupu k službám platformy Skylink, ale v poskytovaní samotných služieb koncovým užívateľom). Žalobca prezentoval službu Skylink ako svoj produkt, vstupoval do právnych vzťahov s koncovými užívateľmi upravujúcich spoplatnenú časť služby Skylink, konkrétne programové balíky z tejto časti služby mohli koncoví užívatelia prijímať len na základe odplatného právneho vzťahu so žalobcom. Jediným poskytovateľom služby Skylink na území Slovenskej republiky koncovým užívateľom bol žalobca, v týchto vzťahoch nevystupoval iný subjekt. Z tejto svojej pozície bol poskytovateľom spoplatnených balíkov programových služieb.

Činnosť žalobcu pri poskytovaní služby Skylink nebolo možné subsumovať pod negatívne vymedzenie obsahovej služby uvedené v § 4 ods. 9 a 10 zákona o digitálnom vysielaní, nakoľko, ako vyplýva z vyššie uvedeného, jeho činnosť spočívala v poskytovaní obsahu.

Žalovaná ďalej poukázala na názor krajského súdu, kde pri hodnotení v koho mene, na koho účet a na koho zodpovednosť bola služba Skylink poskytovaná poukazuje na postavenie žalobcu, ktoré mu vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok (žalobca je distribútorom

dekódovacích kariet Skylink pre Slovenskú republiku, poskytuje zákaznícky servis, zúčastníci si uňho objednávajú služby Skylink, vydáva cenník za produkty a služby, ktorý slúži na zúčtovanie služieb, ktoré poskytuje) a z jeho rozsiahlych marketingových snáh pri prezentovaní služby Skylink na území Slovenskej republiky. V tejto súvislosti konštatuje, že je vecou obchodnej politiky žalobcu, akým spôsobom ďalej zabezpečuje pre užívateľov nimi objednané programové balíky a poukazuje na skutočnosť, že „*spoločnosť TradeTec, a.s. nevystupuje priamo vo vzťahu ku koncovému užívateľovi v Slovenskej republike ani nie je voči ním viazaná*“.

Takto potom z odôvodnenia rozsudku (str. 6) podľa žalovanej vyplýva, že krajský súd sa zaoberal postavením žalobcu pri poskytovaní služby Skylink a na základe skutočností uvádzaných v odôvodnení rozsudku a napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že poskytovanie spoplatnených programových balíkov a programových služieb bolo poskytovaním retransmisie ako obsahovej služby a že jej poskytovateľom bol žalobca.

K druhej námietke žalobcu, kde uvádza, že nesprávne skutkové zistenie spočíva v tom, že krajský súd vyhodnotil jeho činnosť ako zostavovanie ponuky platených programových služieb a programových balíkov, napriek skutočnostiam, ktoré boli zistené, má žalovaná za to, že je nesporné, že poskytovateľom retransmisie na území Slovenskej republiky je len ten subjekt, ktorý svojou činnosťou naplní definičné znaky obsiahnuté v § 3 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z., to znamená, že retransmisiu programových služieb poskytuje vo vlastnom mene, na vlastný účet a na vlastnú zodpovednosť ako obsahovú službu koncovým užívateľom, pričom nie je rozhodujúce, či aj zabezpečuje technickú stránku retransmisie.

Retransmisia ako obsahová služba je podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 220/2007 Z. z. služba, ktorá vzniká ako poskytovateľom retransmisie zostavená ponuka programových služieb (obsahová stránka služby retransmisie), ktorú prevádzkovateľ retransmisie zostavuje vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť a k týmto programovým službám umožňuje prístup koncovým užívateľom.

Žalovaná je toho názoru, že záver krajského súdu, podľa ktorého na území Slovenskej republiky zostavoval ponuku programových služieb žalobca, je v súlade so skutočnosťami, ktoré boli zistené v správnom konaní.

Žalovaná uviedla, že zákon neustanovuje spôsob, akým dochádza k zostaveniu ponuky programových služieb, kladie dôraz iba na to, aby bola zostavená v mene a na zodpovednosť prevádzkovateľa retransmisie. Prevádzkovateľ retransmisie môže zostavovať ponuku programových služieb sám, môže ju zostavovať tretia osoba na základe požiadaviek prevádzkovateľa retransmisie, alebo môže balík programových služieb prevziať od iného

poskytovateľa obdobnej služby a poskytovať svojím abonentom V poslednom menovanom prípade rozhodnutie o obsahu poskytovanej retransmisie spočíva v tom, že prevádzkovateľ retransmisie zverí zostavenie ponuky programových služieb tretej osobe, túto ponuku akceptuje a šíri ju (resp. necháva šíriť) svojím abonentom.

V napadnutom rozhodnutí, pri hodnotení ktorý subjekt zostavuje ponuku programových služieb zoradených do spoplatnených balíkov (čiže pri posudzovaní, ktorý subjekt poskytuje retransmisiu ako obsahovú službu), poukázala na to, že koncoví užívatelia si objednávali spoplatnenú časť služby Skylink u žalobcu, že mu za ňu platili poplatky, a že im aktivoval príjem objednaných programových služieb (str. 11 napadnutého rozhodnutia). Z uvedeného vyplýva, že z pohľadu koncových užívateľov bol žalobca tým subjektom, ktorý im poskytoval spoplatnené programové služby a balíky. Jedine na základe zmluvného vzťahu s ním, mohli koncoví užívatelia sledovať spoplatnené balíky služby Skylink.

Z týchto skutočností podľa žalovanej vyplýva, že ponuku programových služieb spoplatnenej časti služby Skylink pre koncových užívateľov zostavoval žalobca, pričom, akým jej zostavenie zabezpečil, nie je z hľadiska definície v § 4 ods. 1 písm. c/ zákona o digitálnom vysielaní podstatný. Tieto skutočnosti spolu s tým, že príjem týchto programových služieb bol možný len na základe zmluvného vzťahu so žalobcom, že žalobca vyvíjal rozsiahle marketingové aktivity na prezentáciu služby Skylink a poskytoval koncovým užívateľom zákaznícky servis zároveň preukazujú, že ponuku programových služieb zostavoval vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť.

Podľa žalovanej žalobca vo vzťahu ku koncovým užívateľom nevystupoval ako sprostredkovateľ, ale ako poskytovateľ spoplatnených balíkov a programových služieb. Jeho zmluvné dojednania s inými subjektmi sa nedotýkali koncových užívateľov a keďže služba retransmisie je službou poskytovanou koncovým užívateľom, podstatný je vzťah prevádzkovateľa retransmisie s nimi a nie zmluvné dojednania s ďalšími subjektmi, ktoré boli v zmluvnom vzťahu so žalobcom, nie však s koncovými užívateľmi. Obsahovú službu retransmisie ako je definovaná v § 4 ods. 1 písm. c/ zákona o digitálnom vysielaní poskytoval koncovým užívateľom žalobca, keďže spoplatnené balíky prezentoval ako svoj produkt. Prijímal za ne úhrady od abonentov, poskytoval im servis a ich príjem bol možný len na základe zmluvného vzťahu s ním. Zmluva na ktorú poukazuje a riešenie ďalších súkromnoprávných dojednaní ohľadne plynutia finančných tokov sú vzhľadom na vyššie uvedené pre posúdenie, či poskytoval retransmisiu ako obsahovú službu, irelevantné.

Skutkové zistenia vykonané v rámci správneho konania jednoznačne preukazovali, že žalobca zostavuje ponuku spoplatnených programových služieb a balíkov vo vlastnom mene

a na vlastnú zodpovednosť. Preto nie je možné prijať tvrdenie žalobcu, že krajský súd pochybil, keď, potom ako na strane 6 svojho rozhodnutia zhrnul skutkové zistenia, dospel k záveru, že ponuku programových služieb zostavuje žalobca, teda že je poskytovateľom retransmisie ako obsahovej služby.

K tvrdeniu žalobcu, že žalovaná ako aj krajský súd si nesprávne vyložili jednotlivé zákonné ustanovenia, v čoho dôsledku došlo aj k ich nesprávnej aplikácii na existujúci skutkový stav žalovaná poznamenala, že pri poskytovaní retransmisie, najmä satelitnej, ale aj prostredníctvom iných systémov, je bežné, že do procesu od uvedenia signálu programových služieb na satelit (resp. na inú trasu), cez jeho kódovanie a dekódovanie až po príjem konkrétnych balíkov programových služieb koncovými užívateľmi vstupuje viacero subjektov plniacich rôzne funkcie. Z pohľadu zákonného vymedzenia definície prevádzkovateľa retransmisie je však potrebné posudzovať postavenie toho subjektu, ktorý poskytuje retransmisiu ako obsahovú službu vo vlastnom mene, na vlastný účet a na vlastnú zodpovednosť koncovým užívateľom, to znamená toho subjektu, ktorý vstupuje do právnych vzťahov, ktorých predmetom je poskytovanie prístupu k programovým službám zostaveným do ponuky, s koncovými užívateľmi. V tomto postavení bol pri poskytovaní služby Skylink na území Slovenskej republiky žalobca. Vyššie uvedené skutočnosti jednoznačne preukazujú, že spoplatnenú časť služby Skylink prezentoval ako svoju (bez zmienky o spoločnosti TradeTec, a.s.), čiže vo vzťahu ku koncovým užívateľom vystupoval ako jej poskytovateľ, ako poskytovateľ konkrétnych programových balíkov, ktoré boli jeho produktom, ponukou ktorú zostavil (ako je uvedené vyššie nie je podstatný spôsob ako ju zostavil), čím naplnil definíciu prevádzkovateľa retransmisie.

Pripustením výkladu definície prevádzkovateľa retransmisie, podľa ktorej by bol prevádzkovateľom retransmisie subjekt, ktorý vlastní technické vybavenie, ale nevstupuje do žiadnych vzťahov s koncovými užívateľmi a nijak sa neprezentuje ako jej poskytovateľ a zároveň samotná služba, jej poskytovanie a s tým súvisiace vzťahy sú zastrešované iným subjektom, by došlo k značnému obmedzeniu regulačných oprávnení Rady podľa § 17 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. (keďže niektoré z týchto oprávnení vykonáva na ochranu spotrebiteľov – koncových užívateľov, čo by jej však bolo znemožnené v prípadoch, keď do zmluvných vzťahov s koncovými užívateľmi vstupuje iný subjekt ako údajný „skutočný prevádzkovateľ retransmisie“), resp. ich úplne znemožnilo (keďže žalovaná reguluje poskytovanie služby koncovému užívateľovi, nemohla by vykonávať reguláciu činnosti, v ktorej by údajný „skutočný prevádzkovateľ retransmisie“ poskytoval službu inému subjektu

a až ten by následne poskytoval na zmluvnom základe službu retransmisie koncovým užívateľom).

Podľa žalovanej z uvedeného vyplýva, že prevádzkovateľom retransmisie bude vždy ten subjekt, ktorý naplní definičné kritériá podľa § 3 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. ods. 1 písm. c/ zákona o digitálnom vysielaní voči koncovému užívateľovi, čiže ten subjekt, ktorý vstupuje do právnych vzťahov, ktorých predmetom je poskytovanie programových služieb zostavených do ponuky, s koncovým užívateľom. V posudzovanom prípade mal toto postavenie žalobca.

Na záver svojho vyjadrenia žalovaná uviedla, že vyššie uvádzané skutočnosti, ktorými sa riadila pri vydávaní napadnutého rozhodnutia, a ktorými sa riadil pri rozhodovaní aj krajský súd, jednoznačne preukazujú, že poskytovateľom retransmisie ako obsahovej služby bol na území Slovenskej republiky žalobca. Žalovaná na zistený skutkový stav uplatnila príslušné ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z. a zákona o digitálnom vysielaní, ktoré si správne vyložila. Rovnako krajský súd na zistení skutkový stav aplikoval správnu právnu úpravu, ktorú si správne vyložil. Preto nie je možné akceptovať námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci.

Na základe vyššie uvedeného má žalovaná za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Ďalej má za to, že jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení Správneho poriadku, a že žalobca nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu ani rozsudkom a postupom krajského súdu, a že napadnuté rozhodnutie a postup žalovanej a krajského súdu sú v súlade so zákonom. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ust. § 219 ods. 1 OSP rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 3S/298/2010 zo 17. apríla 2012, ako právne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa (§ 250ja ods. 2 veta prvá, OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP

v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočné neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dopĺňa nasledovné:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, (§ 244 ods. 1, OSP).

Podľa § 244 ods. 2 OSP súd preskúmava zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Sudy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúvanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postup správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Nie je ani úlohou najvyššieho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu odvolateľa takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležitosti odôvodní, niet dôvodu, aby sa odvolací súd zaoberal námietkami, ktoré sú len vysvetleniami doterajších postupov správneho orgánu v správnom konaní.

Najvyšší súd taktiež dáva do pozornosti, že správny súd je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého rozhodnutia alebo postupu orgánu verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol

v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta OSP). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá OSP). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovanej (správneho orgánu), ktorým uložila podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona za porušenie povinnosť ustanovenej v § 15a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z., tým že prevádzkovala retransmisiu bez jej registrácie.

Podľa § 15a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z. poskytovanie retransmisie bez registrácie podľa tohto zákona sa zakazuje, ak tento zákon alebo osobitný predpis 21c) neustanovuje inak.

Podľa § 3 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. na účely tohto zákona prevádzkovateľ retransmisie je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vo vlastnom mene, na vlastný účet a na vlastnú zodpovednosť poskytuje retransmisiu ako obsahovú službu koncovému užívateľovi bez ohľadu na to, či signál retransmitovanej programovej služby k užívateľovi prenáša sama alebo prostredníctvom tretej osoby.

Podľa § 3 písm. f/ zákona č. 308/2000 Z. z. retransmisia je príjem a súčasný, úplný a nezmenený prenos pôvodného vysielania programovej služby alebo jeho podstatnej časti vysielateľom určenej na príjem verejnosťou, uskutočnený elektronickou komunikačnou sieťou, ak sa retransmisia uskutočňuje pomocou káblových distribučných systémov alebo mikrovlnným systémom, je káblovou retransmisiou.

Podľa § 4 ods. 1 prvá veta zákona o digitálnom vysielaní obsahová služba je služba určená na príjem verejnosťou, koncovému užívateľovi alebo inému užívateľovi, ktorej obsah zostavuje jej poskytovateľ vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, či už z vlastnej iniciatívy, alebo na základe požiadaviek užívateľa.

Podľa § 4 ods. 9 zákona o digitálnom vysielaní obsahovou službou nie je služba, pri ktorej poskytovateľ vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť zabezpečuje účastníci výlučne pripojenie k službe bez ďalšieho vplyvu tohto poskytovateľa na obsah služby a ponuku obsahu, najmä hlasová služba a pripojenie k internetu.

Podľa § 4 ods. 10 zákona o digitálnom vysielaní obsahovou službou nie je ani výkon verejnej správy poskytovaný prostredníctvom komunikačnej siete alebo telekomunikačného zariadenia, ani služba zabezpečujúca prístup k obsahovej službe, najmä distribúcia signálu obsahovej služby a služba podmieneného prístupu k obsahovej službe; na služby elektronickej verejnej správy sa primerane vzťahujú ustanovenia odsekov 6 až 8.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. systém podmieneného prístupu je akékoľvek technické opatrenie alebo dohoda zabezpečujúce v zrozumiteľnej forme prístup k chráneným službám podmienený predplatným alebo iným súhlasom poskytovateľom tejto služby. Chránenou službou sú rozhlasové a televízne programové služby a služby informačnej spoločnosti.

Podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z., za porušenie povinností uloženej týmto zákonom alebo osobitným predpisom Rada ukladá sankciu – upozornenie na porušenie zákona.

Podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.

Podľa § 71 citovaného zákona, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní [zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“)] okrem ustanovení § 49, 53, 54, 56-58.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhom účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydat' orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru najvyššieho súdu námietky žalobcu vznesené v odvolaní neboli spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol podrobne vypořiadal a ktorými by žalobca bol preukázal konkrétne porušenie alebo ohrozenie svojich subjektívnych práv, alebo preukázal, že neboli splnené zákonné podmienky pre postup v zmysle ustanovenia § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z., a že by správne orgány pri hodnotení dôkazov či odôvodnení rozhodnutia porušili ustanovenia správneho poriadku. Nesúhlas žalobcu s právnym názorom krajského súdu a jeho neprijateľnosť pre žalobcu nie je v danej veci právne relevantnou námietkou, ktorá by mohla niečo zmeniť na skutkových zisteniach a právnych záveroch krajského súdu.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej, nerozhodol svojvoľne ani protizákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenu ani zrušenie napadnutého rozsudku považujúc aj jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiadny rozpor so zákonom č. 308/2000 Z. z. a zákonom č. 220/2007 Z. z., rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil ako vecne správny stotožniac sa aj s dôvodmi uvedenými v odôvodnení jeho rozsudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal; žalovanej náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

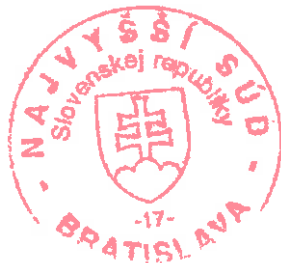
Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. marca 2013

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Dagmar Lojová

JUDr. Jana Baricová, v. r.

predsedníčka senátu